

Desd Januar 30e 1857

K513/869

Eles Arany Úr!

Múló' ho 26e napján'ol hozzám
imí sziveskedett igen becses so-
sai' mely megindúlással ol-
vastam, s' szívet ön arszól
ékesítem, hogy a' megnyílt
meg vagyol volna gőgö'ölve
Domosunk igen igen helyre-
tennitem, ha levelei ön herei'ök
nem maradnának én is - leg-
szivesebben ott tudom. Egye-
sítse szívet batátom öle-
s' mind mondám, hogy ar al-
tal betessse' fia elött.

Bámulva olvasám hogy
kedves elhunytunk maga által
örvesrelett és le szívtartott
vesszi, az arután keletkezett
együtt, még mindezenek ar ön
levele - én úgy voltam -
vagy úgy hittem - és eszölve
kenni.

Emmel fel szólítottam
Ilovát, hogy is, hi az ma-
gára valóba volt, hogy ^{min}
szany urat, mind engemmel,
édesítem, nyugtassam meg.
Még arra is meg késtem
volsz pedig ő, szólítottam fel
szanyurat, hogy ha maga
is helyesli - csak úgy kööl-
tesse meg. Ön mestere ezek hi-
igazítása nélkül - ahogy
tölle seltene! De egyeb-
ránt, ön véleménye határoz.

Nem is arra valóban,
de nem is bánodom keres-
tésbe ami arolat, sőt javi-
ra, sőt beütköz, lehetősé-
nos egybeütköz, pár pár
feladany, magam költségen,
emlékül hi osztamólat nyom-
tatani, is mivel én semis
horrá nem tudok erre is
ön késtem fel.

Az a gondolya színdelt barátság,
hogy valamelyikéte éron véle-
mémemnek helyre igaridás, cá-
jolas kell, kérem ne sajnálja
duvatni velem. Természetem
je elleni öröklésemnek legsub-
bára, aron színdelt helyes bira-
lom, melyet ön eránt öröklésem-
nek.

Igenis nagyon érdekel tu-
ves családja (örök), is nagyon
örülök jó egészségének; Ön ne-
dig igen kérem, tegyen ugyan
még mindent ellene, de ne
aggódjon alkalmatlan jó rugá-
sán, nekem 24 óvi szenvedésem,
is lám! - aránt halhatatlan va-
gyok. Ha majd eljön a' vacsora
teretbe meg ön a' helyet, köl-
egyetor meg volt eljegelve, meg
"halsztram a' hit se szeretettel"
de el ar emleketet, is élek ön,
minst a' thatalan limmü diktó' ves-
teret végen említett koró igarolója!!!

Ar én családom meg lévő
tagjai is hála Istennek tudom-
ra egységeselek a' segítség meny-
met li véve, his el röpös a'
barnas - 's élet e' balaha fel?
's velle keresztfelem Lászlom
hári boldogsága. É aris csak
Isten tudja.

Theres családját leg si-
vesebben üdvölem, önd sik-
selven maradv

Hálóra köszönetje
ö. Tina Lajosné